

Baggrunden for reglerne i direktivet er, at nogle pengeinstitutter m.v. har udviklet egne risikostyrings-systemer, der kan måle de markedsrisici, som institutterne løber mere præcist end de standardmetoder, der er anført i de gældende EF-direktiver. Disse risikostyrings-systemer kaldes normalt for interne modeller eller Value at Risk-modeller (VaR-modeller).

Princippet i modellerne er, at risikoen for tab beregnes med udgangspunkt i de faktiske ændringer i renter samt aktie- og valutakurser samt råvarepriser, der har kunnet konstateres i det seneste år eller i en længere periode.

Ved udarbejdelsen af CAD II-direktivet fandt man, at institutter, der anvender interne modeller ved deres interne risikostyring, også ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisici skulle have mulighed for at anvende disse modeller i stedet for standardmetoderne. Da der er tale om et minimumsdirektiv, er det op til det enkelte medlemsland at afgøre, om landets institutter skal have denne mulighed.

Endvidere skal tilsynsmyndigheden i hvert enkelt tilfælde tage stilling til, om en intern model kan anvendes ved beregningen af de vægtede poster med markedsrisiko. Det er instituttets bestyrelse og direktion, der har ansvaret for, at modellen lever op til kravene i direktivet og de eventuelle supplerende krav stillet af tilsynsmyndigheden.

Reglerne i CAD II-direktivet er udformet således, at niveauet for de vægtede poster med markedsrisiko i gennemsnit er nogenlunde det samme, uanset om instituttet anvender interne modeller eller anvender standardmetoden. Afhængigt af instituttets konkrete markedsrisici kan anvendelse af interne modeller både give større og mindre vægtede poster end standardmetoden og dermed både et mindre og et større krav til den kapital, instituttet skal have.

Uanset om et institut anvender standardmetoden eller en intern model, vil der - f.eks. ved en valutakrise - kunne forekomme så store ændringer i renter, aktie- eller valutakurser, at instituttets tab overstiger den krævede kapital. Instituttets bestyrelse og direktion skal derfor løbende sikre sig, at der er en passende sammenhæng mellem instituttets kapitalforhold og dets risici.

Anvendelse af de interne modeller kræver, at betingelserne i CAD II-direktivet er opfyldt. Finanstilsynet fastsætter, jf. § 53, stk. 5, nærmere regler for opgørelsen af solvensprocenten, herunder opgørelse af de vægtede poster med markedsrisiko. Finanstilsynet vil ved kommende revision af kapitaldækningsbekendtgørelsen fastsætte nærmere krav til anvendelsen af in-

terne modeller. Dette indebærer bl.a. følgende kvalitative krav:

- 1) Den interne risikoberegningsmodel skal være tæt integreret i instituttets daglige risikostyringsproces og danne grundlag for rapportering af risikoeksponering til instituttets overordnede ledelse.
- 2) Instituttet skal have en risikokontrolafdeling, der er uafhængig af handelsafdelingen, og som rapporterer direkte til den overordnede ledelse. Afdelingen har til opgave at udforme og implementere instituttets risikostyringsystem. Den udarbejder og analyserer daglige rapporter om risikoberegningsmodellens resultater og om de foranstaltninger, der skal træffes i relation til handelsrammer.
- 3) Instituttets bestyrelse og overordnede ledelse skal være aktive i risikokontrolprocessen, og risikokontrolafdelingens daglige rapporter skal behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som at kunne reducere instituttets samlede risikoeksponering.
- 4) Instituttet skal råde over et tilstrækkeligt stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede modeller inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.
- 5) Instituttet skal have fastlagt procedurer til overvågning og sikring af, at en række skriftligt fastlagte interne retningslinier og kontrolforanstaltninger vedrørende den samlede/generelle anvendelse af risikoberegningsmodellen efterleves.
- 6) Instituttets modeller har med deres resultater vist, at de kan beregne risici med rimelig nøjagtighed.
- 7) Instituttet skal hyppigt gennemføre en omfattende krisesimulation (stress testing), og resultaterne af simuleringerne skal analyseres af den overordnede ledelse og afspejles i de retningslinier og rammer, som ledelsen fastsætter.
- 8) Instituttet skal foretage en uafhængig undersøgelse af risikovurderingssystemet som et led i dets regelmæssige interne revisionsproces. Denne undersøgelse skal omfatte både handelsafdelingens og den uafhængige risikokontrolafdelingens aktiviteter. Instituttet skal mindst en gang årligt foretage en undersøgelse af risikostyringsprocessen som helhed.

Instituttet skal endvidere kontrollere nøjagtigheden og resultaterne af sin model ved at gennemføre et »back-testing«-program. »Back-testing« udføres således, at den daglige potentielle risiko for tab, der bereg-